

Tabula

CTabula in qua veluti compendio / quicquid fere totis his in libris continetur / per tex. et com. notatum habebis.

In primo libro.

Ausa oluerfatis sciz duplex, in Prolo.
Scientiarum realium sufficientia in Prolo.
Subiectum totius scientie natis, in Prolo.
Rō sciz hoc, & ordinatio, quā z habes i.c. i. pl.
Oius liboz natis phis oītioz, in Prolo.
Octo liborum, divisio in prologo sancti Tho.

Ratio Aris, de modo procedendi, & expositio.

Expositio Auer, et impobar.

Ab vniuersalibus esse incipiendum.

De ordine cognitorum, hinc fundamētū sumitur.

Dubitatio, ex primo posteriorum de precognitione.

Larip expositionem com.

Confusus nobis est notis, ignotus nature.

Eribus signis ostendit, confusum nobis notis.

Expositionem com. impobar.

De secundo signo dubitari.

De principiis opinione plurime, eoz diverse

Qui qui principia est, z numerum item.

Parmenidis, & Melissi opinionem ad naturalē oīlverbaud perimer, ouiplici ratione.

Nec obfictas, aut hirtigofas rōnes, ad naturalem solvere pertinet.

Quæcūq; falsa sī ex principiis sciz natis, solvēda a nati sit. t. i. 1

Bossilis, & Antiphontis argumenta.

Lur contra istos phisologos est dii putandum?

Ens multipliciter dicitur.

In infinitum quantitatē competit.

Unum tripliciter dicitur.

Utrū totz, partes unum sint, aut diversaz.

Lur oia vnum esse non possint sic, ut incommixtibiles?

Eris absurdā contingenter, si vniuersa vnum essent.

Antiqui abutlerunt ac omnipropositio, verbū, est.

Antiqui cogebantur alterare, vni est multa.

Rō Melissi, p oia vnum imobile essent, & repēnlio.

Melissis peccauit, eo q; pīm vno accepti, cū it analogū.

Parmenides in sua rōne, assumpit falsas, propōsições.

Unum, q; plurima significat.

Quod vni substantia est, nulli accidens esse posent.

Accidens complex inseparabile, & quod valet separari.

Arguitur Auer.

Quorū ponitur in dissinitione aliquius, in sua diffōne/definitione non admittit.

Platonice hentes sententie Parmenidis / arguunt.

Perperam opinatus est Plato, ens vniocē pdicari.

Antiqui vnum materiale principium posvere, a q; cetera per

raturū & densum oriebantur.

Antiqui diversa de principiis sunt opinati, aliqui bene, perpe

ram q; plurimi sentientes.

Antiqui ne aliquid ex nihilo fieri admitterent, coacti sunt oia

in confuso ponere/sicuti Anax.

Inclusio ex antiquis, q; contraria iniucem fūnt.

non sit in q; 3° impugnatur Anax.

impugnatur.

one q; infi^o essent infinites infi^o.

io Anaxagoras arguit.

re defectus fuit, q; Emped.

orum opinio de principiis.

ant in genere, positionis, figure, & ordinis,

incipiōm, & conditiones pīme contra //

rietas.

Ponentes principia contraria, duplicitē differebant. t.c. 48

Actiū qualitates, passiū priores sunt. ibidem

In quibus conuenientib; antiqui de principijs. t.c. 49, 50

Qd debent esse principia. 2°, t.c. 50

Quod nō posse esse vnu iiii. 3°

Principia infinita esse, ab iuri dū p; tres rōnes. 4°, 5°, 6°, eiūdē

Quartū rōne ponit, q; non sunt infinita principia. t.c. 51

Tripli via, q; saltē tria sunt principia. 2°, t.c. 51

Sco rō ad eūtādūm mātū inconveniens ponitur. t.c. 52

Qd predictū subtī forma dicit. ibidem

Necessitas tertij principij p; tertia rōne adducit. 2°, t.c. 52

Idephoz opiniō aliter q; mātūm rōz potuē. t.c. 53, 54

Lū mātū principi, q; pīma q; pī posuerunt. t.c. 55, 56

Si plura tribus principia essent, & plurime pīme pīterates essent. t.c. 57

In substantijs, vna iiii est contrarietas. t.c. 57

Lōni pīus, q; particula rīa aggredī debemus. 2°, t.c. 57

Fieri exilio, secundum esse substantiae, & cestitale t.c. 58

Unum fieri ex alto, bisfariam contigere dī. t.c. 59

Necessitas materialis principij. a tex. 60, vīspī ad 64

Duo sunt per se principia. t.c. 65

Privatio est principium tertium per accidentis. t.c. 66

Nō ē verū pītētē ē inchoationē forme. co. 66

Superius pītētē dubitatioz ex pīmissā vītate diluit. t.c. 67

Conclūto, q; tria sunt principia duo p; le, & 3° pacīs. t.c. 68

Dictorum omnium Epilogus. t.c. 69, 70, 71

Aperit antiquitatem errorē, & rejecit. at c. 72, vīspī ad 77

Peccauerunt ex ignorantia factionis. t.c. 78

Defecerunt pīfici, qui q; ell materiē, pītētē tribuebant, non distinguēbant. t.c. 79

Dubium expositioz contra com. de potentia mātē. co. 79

Discremē Platoni, & Arist. in principiorū pītētē. t.c. 80

Opīo Arist. bona est, & Platoni, pītētē. t.c. 81

Idem ad impossibilē ostendit. 2°, t.c. 81

Triplex oppositio Alicuicē in Arist. ibidem

Appetitus naturalis quid?

Damnat Platoni metaphoras. ibidem

In secundo.

Entium, naturale vnum, artificiale alterum. t.c. 1, 2, 2

Questio, si natura pīm fū motus habent. ibidem

Nō est possibile dare inchoationē forme in mā. ibidem

Nature definitio. t.c. 3

Pēfīmē opītētē sunt, volentes Arist. definitionē nature corrigere. ibidem

Artificiata, vēfīc, motus non nisi per accidentis habent. ibi.

Que in seip̄is principiū motus habent, nāla sunt. t.c. 4

Tan subiecta, q; ijs accīta, a nāle pītētē cītūr. t.c. 5

Refutat q; bucūpē de natura dicta sunt. t.c. 6

Ridiculum est tentare, demostrare, & natura sit. 2°, t.c. 6

Perpera conatus est Alicuicē, & natura sit, demōst̄are. ibi.

Quod modis natura dicatur. at 7, ad 10

Natura dicitur de forma. t.c. 11, 12

Forma est magis natura, q; materia. ibidem

Naturale exānlī sit, artificiale ex artificiā minime. t.c. 13

Actiones denominantē a principijs, passiōes ex ter^o. t.c. 14

Geminā forma, completa, & incompleta. t.c. 15

Inseñigat in q; nam differt a mathematico nālis. t.c. 16

Astrologia quia ea considerat que physicus, pars physie esse videtur. t.c. 17

Licer physicus cum mathematico eadem consideret, non nū ibidem modo.

Mathematicus abstrahit a materia, & motu, nec mētē. ibi.

Divinissima declaratio quo nam pacto non mentiarur mathematicus. co. eodem.

Non vidit Plato bāc intellectus abstractionem, ideo coactus fuit